

мистецтва. Таким чином, а capella можна визначити як багатоголосий хоровий спів без супроводу музичних інструментів. Існує, зокрема, низка естрадних колективів, які зосереджують свою творчість саме на розвитку техніки співу а capella.

Специфіка вокально-ансамблевого виконавства полягає в тому, що і загальний план музичного твору, і всі деталі інтерпретації є наслідком роздумів і творчої фантазії не одного, а кількох виконавців. І реалізувати такий задум можна тільки спільними зусиллями [3, с. 116].

Художня єдність виконання завжди обумовлена єдністю розуміння образного змісту твору всіма учасниками виконавського колективу і спільністю їх професійної майстерності. На відміну від хорового академічного звучання в вокальному ансамблі використовуються дещо інші прийоми звукоутворення, тим самим формується новий інтонаційно-музичний образ.

Висновки. Відтак, успішність вирішення проблеми ансамблевості виявляє продуктивність зусиль і ступінь професіоналізму як самого колективу, так і його керівника, або ж диригента. Це обумовлює підвищену увагу до даної проблематики серед дослідників і практиків сучасності. Наголошується, що процес роботи над удосконаленням ансамблевості та подолання проблем, пов'язаних із недостатньо технічним строем, має носити творчий характер. Надання такого характеру є однією із задач керівника колективу. Спів без супроводу, тобто а capella, є необхідним для розвитку активного музичного слуху, який може бути інтонаційним, вокальним, гармонійним чи внутрішнім [2, с.67]. Виховання музичного слуху є одним із найважливіших факторів удосконалення ансамблевості.

На прикладі вокальної формації «Пікардійська терція» можна стверджувати, що у них існує унікальність виконавської творчості, несхожість ні на кого, власний репертуар. Отже, силами цих музикантів формувалися основи для створення та популяризації новітнього музичного жанру в стилі а capella «вокальний - ансамбль», «вокальна формація. Ця подія вже відбулася, вона утвердилася і продовжує свій розвиток у світовому мистецькому масштабі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воскресенский С. Киянов Б. Современные эстрадные ансамбли / С. Воскресенский, Б. Киянов. — М., 1996.
2. Касян В. М. Спів а capella: історія виникнення. Вісник КНУКіМ. Серія : Мистецтвознавство. Київ, 2013. Вип. 28. С. 67–72.
3. Овчаренко Н. Основи вокальної методики: наук. - метод. посіб. / Н. Овчаренко. - Кривий Ріг: Видавничий дім, 2006. – 116 с.

*Васильчишин Інна
Науковий керівник – доц. Дячок Оксана*

ЕКОДИЗАЙН В ІНТЕР'ЄРІ НАВЧАЛЬНИХ ПРИМІЩЕНЬ

Формування гармонійного предметно-просторового середовища є основною проблемою дизайну інтер'єру. Для її вирішення дизайнеру потрібно не лише знати вимоги, особливості проектування, технічні питання, але й орієнтуватись в нових технологіях та слідкувати за трендами і тенденціями у цій сфері. Завдяки розвитку технологій, а також вивченню особливостей візуального сприйняття - сьогодні виникло чимало нових напрямків та методів. Зокрема, одним із таких є екоцикл (екодизайн). Вивченням тенденцій та властивостей цього напрямку займаються науковці (Ніконенко Т.М, Мигаль С.П., Аббасов І.В.), та дизайнери (Етвуд Р., Норман Р.А., Циганок І.). Більш теоретичне обґрунтування, виявлення закономірностей та вплив на психіку людини описаний науковцями у їхніх статтях та книгах, а про використання екоциклу з практичної точки зору (підбір матеріалів, кольору, елементів, світла тощо) – описують у статтях та блогах дизайнери-практики. Проте, залишається актуальним питання – чи можна екоцикл застосовувати до будь-якого середовища, наприклад, навчальних приміщень і, якщо так, чи доцільним буде його використання у шкільному просторі.

Тому метою даного дослідження є виявити переваги та недоліки екоциклу при формуванні предметно-просторового середовища навчальних приміщень.

Виклад основного матеріалу. Екоцикл або екодизайн сформувався на основі двох ідей – бережливого ставлення до природи та створення відчуття поєднання людини з природою. Він з'явився в проміжку між 1980 і 1990 рр., коли вперше почали надавати велике значення

екологічним проблемам та питанням збереження природи планети. Тому важливим принципом стилю стало використання натуральних матеріалів та відмова від синтетичних.

Екостиль має багато спільного із скандинавським. Зокрема, через те, що перші його прояви були зафіксовані у роботах фінського архітектора Алвара Аалто, який поєднував функціональний модернізм з гуманістичними ідеями, намагався створити гармонію між навколишнім ландшафтом та середовищем людини. З іншої сторони, екодизайн передбачає наближення людини до природи, використовуючи природні кольори, матеріали, світло тощо. Це зумовлено тим, що сучасна людина, яка живе у міському середовищі, втомилась від штучного – бетонні стіни стали важкими та холодними, а мінімалізм не викликає емоцій. У пошуках гармонійного середовища людина повертається до природи, наприклад, рослини в кімнаті, використання відтінків блакитного та коричневого і відмова від «кислотних» кольорів. Це питання описав у своїй статті Мигаль С.П. (2011), визначаючи значний перелік концептів та стратегій розвитку дизайну середовища, зокрема застосування екостилу. Наприклад, використання прийомів перетікання природного середовища в штучне і навпаки; використання «природного» генерування форм і образів, різноманіття прийомів і засобів їх формотворення; використання принципів біодизайну як одного із екологічних напрямів проектної культури тощо (Мигаль С.П., 2011).

Провівши аналіз, можна виділити основні принципи екодизайну: не токсичність; простота і безпека утилізації; використання натуральних, швидко відновлюваних матеріалів і відмова від штучних; використання енергозберігаючих технологій (Ніконенко Т.М., 2012).

Екостиль також передбачає використання значної кількості сучасної побутової техніки, наприклад, пральна чи посудомийна машина, що економніше витрачають ресурси і сприяють їх збереженню.

Досліджуючи вплив цього стилю на візуальне сприйняття людиною середовища, більшість стверджують про його позитивну сторону. Зокрема, це забезпечується кількома факторами: колір, використання світла та текстур.

В інтер'єрі спостерігаються прості лінії і форми, кольорова гама складена на основі блакитного, бежевого, вохри, коричневого та зеленого, а також похідних від них відтінків. Використання яскравих «кислотних» і складних поєднань неприпустиме. Приміщення стає світлим та візуально просторішим, легким для візуального сприйняття, але не сонливим. Для забезпечення поживлення у середовищі додаються яскраві акценти насичених природних кольорів, текстури та фактури (Ніконенко, 2012; Циганок, 2020).

Екостиль передбачає використання натуральних матеріалів таких як деревина, натуральний камінь, скло, кування, керамічна плитка. При цьому зберігається чистота матеріалів: дерево не фарбують, а лакують, можуть застосовувати морилку чи ґрунтовку. Меблі здебільшого з натурального дерева, але можна використовувати і МДФ; простих форм, переважно геометричних, рідше трапляються плавні, закручені форми.

Даний стиль передбачає мінімум використання меблів, при цьому він не суворий, а чистий та домашній. Проте велике значення мають використання текстур та принтів у інтер'єрі. Наприклад, Циганок І., у своїх працях рекомендує використовувати рослинні мотиви на шпалерах, на стінах, текстилі чи посуді. На її думку, це додасть душевності в середовище. Проте не слід використовувати занадто багато різнотипного орнаменту на багатьох поверхнях (Циганок І., 2020).

Текстури – це не просто поверхня, це предмети, якими наповнене середовище. Такі елементи створюють простір складнішим, осмисленішим, маскують білу коробку приміщення. Для екодизайну важливо використовувати предмети, що перегукуються з природою або є її частиною, оскільки природні текстури є основою простору (Етвуд, 2020).

В еко інтер'єрі обов'язково використовується значна кількість зелені: від вазонів у горшках до фітостін або зелених еко-картин. Це створює візуальне завершення дизайну та атмосфери, а також особливий мікроклімат із чистим та насиченим фітонцидами повітрям. Проте мінусом таких елементів є те, що вони потребують догляду та спеціальних умов (достатній рівень вологості, температура, освітлення тощо) (2018).

Світло у приміщенні забезпечується денним світлом з великих вікон, використовують LED-лампи, які сприяють збереженні електроенергії, а також можуть регулювати як колір світла, так і його інтенсивність.

Отже, можна підсумувати, що екостиль (екодизайн) – це не просто стиль оформлення приміщення, а вираження ставлення до екологічних та естетичних проблем суспільства. Його успішно застосовують при проектуванні офісів, коворкінгів, адже створена атмосфера сприяє зняттю психологічної напруги у людини. Також в домашньому середовищі – вітальні, ванни, тераси, їдальні, рідше спальні та кухні. Проте залишається відкритим питання щодо навчальних приміщень.

Навчальні аудиторії – це специфічний інтер'єр, проектування якого передбачає вивчення та дотримання різних вимог: ергономічних, педагогічних щодо організації середовища, психологічних, технічних тощо. Оцінюючи попередній аналіз характерних рис, можна зробити висновок про те, що екостиль не може повноцінно застосовуватись при формуванні інтер'єру навчальних аудиторій, але його окремі риси варто використовувати. Недоліками чистого екостилю, які не дозволяють його реалізувати у інтер'єрі навчальних приміщень, є вартість природних матеріалів та гігієнічний догляд за елементами.

Враховуючи те, що бюджет на створення середовища навчальних приміщень обмежений, не доцільно буде використовувати меблі з натурального дерева чи панелі на стінах. Крім цього великий недолік стилю – вартість та складність ремонту, адже проект вимагатиме хороших спеціалістів, які знають як реалізувати задумане в інтер'єрі.

Також екостиль не може існувати без озеленення приміщення, а за рослинами потрібно доглядати, створити необхідні умови для їх життєдіяльності. Крім цього деякі рослини можуть викликати алергію в студентів або займати багато простору. Логічним вирішенням цього питання є використання фітопанелей з стабілізованого моху. Догляд та полив практично не потрібний, але вартість таких панелей висока і їх зносостійкість лише до 5 років.

Перевагами використання екодизайну є тип освітлення, організації простору та кольорова палітра. Для навчальних аудиторій важливо мати вдалий колорит, оскільки на основі досліджень особливостей візуального сприймання студентами, колір середовища впливає на якість засвоєння знань, процеси мислення, уваги та сприймання як такого. Кабінет має мати світлі, але не надто бліді відтінки, без агресивних акцентів, які відволікатимуть. Використання природних кольорів та похідних відтінків дозволить зменшити напругу, підвищити увагу та сприятиме поживленню розумової активності. Наприклад, зелені відтінки, які зустрічаються в навколишньому середовищі, викликають підвищення активності, а теплі жовті – заспокоєння. При цьому, мова йде не лише про колір стін, стелі чи підлоги, але й меблів, рам вікон, жалюзів, навіть написів на стінах.

При вдалому розташуванні джерел освітлення така аудиторія стане візуально просторішою та світлою, створить певний настрій. Також використовуючи принт у приміщенні, слід враховувати куди потрібно спрямувати увагу студентів. Наприклад, на одній стіні знаходиться дошка, а поряд на іншій великий розпис активними, хоч і природними кольорами – це помилка і сприятиме розсіяності уваги. Одна із значних переваг екостилю – використання декору, який можна зробити самостійно, використовуючи попередні предмети інтер'єру і не тільки (Етвуд Р., 2020).

Висновок. Екостиль (екодизайн) – сучасний інструмент вирішення різних екологічних та естетичних питань у предметно-просторовому середовищі людини. Це відносно молодий стиль, який набуває популярності не лише в дизайні середовища, але в інших сферах життєдіяльності людини. Для його доцільного використання враховують специфіку призначення приміщення, вік, характер та соціальний статус людей, які перебуватимуть в цьому середовищі. Це не просто стиль, а вираження ставлення до сучасних проблем.

ЛІТЕРАТУРА

1. Етвуд Р., 2020. Життя з візерунком. Колір, текстура та принти у вашій домівці/ пер. з англ. Ю.Максименко. Київ: ArtHuss.
2. Мигаль С.П., 2011. Дизайн просторово-предметного середовища в контексті нових технологій і вимог сталого розвитку. Київ: Вісник ХДАДМ
3. Ніконенко Т.М., 2012. Естетична концепція екодизайну. Проблеми розвитку міського середовища. Вип. 7. С.170-176.
4. Екостиль в інтер'єрі: особливості, елементи, декор, 2018. Ортграф. Доступно: <<https://ortgraph.ru/news/eko-stil-v-interere-osobennosti-elementy-dekor/>> [Дата звернення: 16.04.2021]
5. Циганок І., 2020. Екостиль в інтер'єрі. Homester. Доступно: <<http://homester.com.ua/design/apartments/styles/eko-stil-v-interyere/>> [Дата звернення: 16.04.2021]